

תת"ע 5930/09/22 - מדינת ישראל נגד אורלי זיו

בית משפט השלום לתעבורה במחוז תל-אביב (בת-ים)

תת"ע 5930-09-22 מדינת ישראל נ' אורלי זיו
בפני כבוד השופטת שרית קריספין

בעניין: מדינת ישראל ע"י ב"כ עוה"ד ביטון

המאשימה

נגד

אורלי זיו

הנאשמת

הכרעת דין

כנגד הנאשמת נרשמה, ביום 2.1.22, הודעת תשלום קנס בגין אי ציות לאור אדום ברמזור (להלן - הדו"ח), עבירה על תקנה 22(א) לתקנות התעבורה.

הנאשמת כפרה באישום המיוחס לה וטענה: "נכנסתי לצומת בירוק מהבהב וסיימתי את הצומת בצהוב לדעתי. נסעתי מכיוון מערב. השוטר לא היה מאחורי. מאחורי היה רכב שהייתי בטוחה שלא יספיק לעצור והייתי חייב להכנס לצומת".

ביום 4.12.22, נשמעו הראיות בתיק שבנדון.

מטעם המאשימה, העיד רנ"ג אילן בליץ, עורך הדו"ח והוגשו הדו"ח, שסומן ת/1 וסרטון מצלמת גוף, שסומן ת/2.

מטעם ההגנה, העידה הנאשמת בלבד.

פרשת התביעה

ע"פ גרסת המאשימה, ביום 2.1.22, בסמוך לשעה 11:33, נהגה הנאשמת ברכב בכביש 5, מכיוון מערב לכיוון מזרח ובהגיעה למחלף הכפר הירוק, פנתה שמאלה לכיוון צפון וחצתה את קו העצירה, אף כי ברמזור בכיוון נסיעתה דלק כבר אור אדום, במשך שלוש שניות לפחות.

העד ציין כי עמד עם ניידת המשטרה בנתיב הימני לכיוון מזרח, הביט לעבר התנועה מכיוון מערב לצפון ורק לאחר שהאור הירוק הבהב 3 פעמים התחלף לצהוב ואחרי כשלוש שניות, לאדום, הפנה מבטו לעבר קו העצירה והבחין ברכב

עמוד 1

הנאשמת, במרחק של כ-3 מטרים מקו העצירה, ממשיך בנסיעה רצופה, חוצה את קו העצירה ופונה שמאלה, לכיוון צפון.

העד נסע אחרי רכב הנאשמת, תוך שמירה על קשר עין רצוף, הורה לה לעצור, הסביר לה את מהות העבירה ורשם מפיה את הדברים הבאים: "היה צהוב מהבהב וגם הייתי במהירות כזאת שלא רציתי לעצור בבת אחת".

ב-ת/2 ניתן לראות את המתואר בעמוד 4 לפרוטוקול, שורות 2 עד 4.

העד נשאל והשיב כי עמד מימין והיה לו שדה ראייה מלא לעבר קו העצירה בכיוון נסיעת הנאשמת ורכבה היה במרחק של כ-3 מטרים מקו העצירה, כאשר הרמזור התחלף לאדום וכן ציין כי הייתה האחרונה ואחריה לא נסע אף רכב.

פרשת ההגנה

על פי גרסת הנאשמת, היא נהגה כאמור, אך נכנסה לצומת כאשר האור ברמזור הבהב בירוק ואז התחלף לצהוב, כיון שמאחוריה נסע רכב. לדבריה, לא נכנסה לצומת באור אדום.

הנאשמת נשאלה והשיבה כי נכנסה לצומת כאשר ברמזור דלק אור צהוב ולבקשת התובע, הוזהרה מפני הרשעה נוספת, כמצוות סעיף 184 לחוק סדר הדין הפלילי.

הנאשמת נשאלה באיזו מהירות נסעה והשיבה כי אינה יודעת וכי מעולם לא נתפסה בגין עבירה של אור אדום או מהירות, כי זה לא משהו שהיא עושה.

דין והכרעה

לאחר שבחנתי גרסאות הצדדים, הראיות שהוגשו מטעמם ושמעתי עדויותיהם, השתכנעתי במידה הנדרשת במשפט פלילי כי הנאשמת עבר את העבירה המיוחסת לה בכתב האישום וזאת מהנימוקים הבאים:

1. עד התביעה תיעד באופן מפורט את נסיבות ביצוע העבירה, תוך התייחסות לכל רכיביה ולעובדות הרלוונטיות לאישום. העד תיאר את מקום עמידתו עם הניידת, שדה הראייה, הנתיבים במקום, כיוון נסיעת הרכב וכיצד למעשה ביצע את האכיפה - רק לאחר שהאור האדום כבר דלק ברמזור בכיוון נסיעת הנאשמת, הפנה מבטו לעבר קו העצירה ואז הבחין בה, במרחק של כ-3 מטרים, בנסיעה רצופה, ללא כל רכב נוסף מאחוריה, חוצה את קו העצירה. מדובר בתיעוד מפורט ומקיף של העבירה ויסודותיה, כזה שאינו מותיר מקום לטעות או ספקות.

2. עדותו של עד התביעה הייתה עניינית, עקבית ולא נסתרה בחקירה נגדית.

3. גרסת הנאשמת לא הייתה עקבית. בדו"ח טענה בפני העד כי האור ברמזור היה "צהוב מהבהב"

ונסעה במהירות כזו שלא רצה לעצור. בדיון ההקראה, טענה כי האור ברמזור היה "ירוק מהבהב" והוסיפה כי מאחוריה נסע רכב שלא היה מספיק לעצור ולכן, הייתה חייבת להמשיך בנסיעה. בעדותה בבית המשפט, העידה הנאשמת כי הגיעה לצומת ב"ירוק מהבהב שהתחלף לצהוב" ושוב טענה כי רכב נסע מאחוריה. גרסתה של הנאשמת לגבי אותו רכב, נסתרה בתרשומת העד בדו"ח, לפיה, לא היה כל רכב אחרי רכב הנאשמת. הנאשמת לא ידעה לומר באיזו מהירות נסעה, עד כדי כך שלא יכלה לעצור וממילא, היה עליה להאט נסיעתה בעת שהתקרבה לצומת.

4. נוכח גרסתו המפורטת של עד התביעה, לא ייתכן ספק, לטעמי, כי העבירה נעברה כמפורט בדו"ח, אך מעבר לכך, בית המשפט יכול היה להרשיע את הנאשמת לחילופין, בעבירה של אי ציות לאור צהוב ברמזור, על פי גרסתה.

לאור כל האמור לעיל, ולאחר ששבתי והזהרתי עצמי, שכן עדות יחידה הוצגה בפני במסגרת פרשת התביעה, הנני קובעת כאמור, כי הנאשמת עברה עבירה כמיוחס לה בכתב האישום שבנדון.

זכות ערעור כחוק.

ניתנה היום, י"א טבת תשפ"ג, 04 ינואר 2023, במעמד הצדדים